वयसां पङ्क्तयः पेतु र्हतस्योपरि रक्षसः। तत् प्रति सर्गः १५
द्वन्द्विनो मूर्ध्नि दिव्याः कुसुमवृष्टयः॥ २५॥ स हत्वा
लवणं वीरस्तदा मेने महौजसः। भ्रातुः सौदर्य्य
मात्मानमिन्द्रजिद्वधशोभिनः॥ २६॥ तस्य संस्तूय
मानस्य चरितार्थैस्तपस्विभिः। शुशुभे विक्रमोदग्रं
व्रीडयावनतं शिरः॥ २७॥

वयसामिति। वयसां पक्षिणां पङ्क्तयः हतस्य रक्षसो लव णस्योपरि पेतुः पतन्ति स्म दिवि स्वर्गे भवाः कुसुमानां पुष्पाणां वृष्टयस्तस्य लवणस्य प्रतिद्वन्द्वी शत्रुः शत्रुघ्नस्तस्य मूर्ध्नि मस्तके पेतुः॥ २५॥ स इति। वीरः सः शत्रुघ्नस्तदा लवणंहत्वा आत्मानं स्वंभ्रातुर्लक्ष्मणस्य सौदर्य्यं समाने उदरे शयितं मेने किं० भ्रातुः महौजसो महाबलस्य पुं किं० भ्रां इन्द्रजितो वधेन शोभते तस्य॥ २६॥ तस्येति। तस्य शत्रुघ्नस्य शिरोमस्तकं शुशुभे किं० तस्य चरितार्थैः कृतकार्य्यैस्तपस्विभिः सम्यक् स्तूयमानस्य किं० शिरः विक्रमेण पराक्रमेण उन्नतं पुं किं० शिं व्रीडया लज्जया अवनतं नम्रं विक्रान्तस्य लज्जैव भूषणमिति भावः॥ २७॥